

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.885/2012/5.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben a 2013. február 18. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

V é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2012. október 30.napján kihirdetett 10.B.714/2011/57. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3000 (háromezer) forint - a vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 170. § (1) bekezdésében meghatározott és a (6) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, életveszélyt okozó testi sértés büntetében. Ezért őt 4 év börtönre és mellékbüntetésként 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt pillangókés elkobzásáról, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.526/2012/1-I. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta. Álláspontja szerint a vádlott terhére rótt cselekmény emberölés büntette kísérletének minősül. Indítványozta továbbá a tényállás kiegészítését a pillangókés méreteivel, valamint a sértettet ért sérülés adatainak pontosítását.

A védő és a vádlott a másodfokú nyilvános ülésen fellebbezésüket az enyhítésre vonatkozóan fenntartották. A vádlott továbbra is hangoztatta azt a védekezését, hogy ő nem akarta megszúrni a sértettet, pusztán védekezés közben keletkezhetett ez a sérülés. Az ügyész az átiratában írtakat fenntartotta.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált. A felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást igen nagy alapossággal, részletesen, a perrendi szabályoknak maradéktalan megtartásával folytatta le.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és döntően megalapozott tényállást állapított meg, mely csak szűk körben egészítendő ki a Be. 352. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a következőkkel:

- A vádlott által használt, a sértett sérülését okozó pillangókés összecusokott állapotban 12,7 cm hosszú. Kinyitva a kés teljes hossza 22,1 cm, a penge hossza 10,1 cm. A pengeszélesség a nyélhez közel 19 mm, középtájon 15 mm. A pengeszélesség a hátnál 2 mm. A penge éle házilag élesre köszörült, a hát és az él egyenes, a csúcstól 35 mm-re fokozatosan keskenyedő, a csúcs kihegyezett.
- A szúrt sérülés a hasfal rétegéhez és a két bemeneti sérüléshez képest is hosszú szúrt csatornával bírt, a szúrás közben a kéz nem tért el jelentősen oldalirányba, tartotta az eredeti szűrő irányt.

A tényállást az ítéltábla a nyomozás során beszerzett orvos szakértői vélemény adatai és az orvos szakértő tárgyaláson tett nyilatkozata alapján egészítette ki.

A kiegészítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált, és a Be. 352. § (2) bekezdése értelmében a másodfokú ítékezés alapját képezi.

Az elsőfokú bíróság az ügy helyes eldöntése kapcsán lényeges bizonyítékokat számba vette és azokat okszerűen, a logika szabályai szerint értékelte. Részletekben menően vont a alapos vizsgálat alá a vádlottnak az ügy fontos körülményeire vonatkozó vallomását, valamint a sértett és az egyéb tanúk vallomását a helyszíni szemle adatait, továbbá az orvos szakértői bizonyítás anyagát. A bizonyítékokat egyenként és kölcsönösen is mérlegelés körébe vont, és helyesen alapította a tényállást a vádlott önmagának ellentmondó vallomásaival szemben a sértett más tanúk és egyéb bizonyítékok által alátámasztott vallomására. Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelése hibátlan, az abban foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. Helytállóan mutatott rá a fellebbviteli főügyészség, hogy az állandó bírói gyakorlat és így az ítéltábla gyakorlata szerint is a direkt erőbehatással, közepes erővel, létfontosságú szervekre irányulóan leadott szúrás esetében általában arra lehet következtetni, hogy a vádlott a halálos eredmény bekövetkezésébe legalábbis belenyugodott, akkor is, ha a cselekmény következtében létrejött életveszély csak közvetett.

Ugyanakkor minden esetet külön, a maga egyediségében kell vizsgálni. Az ítélőtábla megítélése szerint okszerűen mutatott rá a törvényszék, hogy nem állapítható meg egyértelműen, hogy a vádlott szándéka a sértett életének kioltására is kiterjedt volna. Erre utal az, hogy a vádlott részéről annak ellenére egyetlen szűrésre került sor, hogy lehetősége lett volna ezt követően még további szűrésokat leadni, továbbá olyan kijelentést sem tett, mely arra utalt volna, hogy a sértett halálát kívánná, vagy abba belenyugodna. Ezért az elkövetés tényezői annak a megállapításához adnak alapot, hogy a vádlottat testi sértés okozására irányuló szándék vezette cselekménye megvalósításakor. A használt eszköz és a megtámadott testtájék, valamint a közepes erejű szűrés miatt azonban az is megállapítható, hogy tudatában volt annak, hogy életveszélyes sérülése is keletkezhet a sértettnek. Az életveszély ténylegesen bekövetkezett, így a vádlott cselekvőssége megvalósította a Btk. 170. § (1) bekezdésében meghatározott és a (6) bekezdés II. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettét.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen feltárta, azokat helytállóan mérlegelte és a bűncselekmény tárgyi súlyához, valamint az elkövető személyi körülményéhez igazodó, a törvényi rendelkezéseknek megfelelő szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltást szabott ki vele szemben. A büntetés tett arányos, szükséges, és egyben elégséges is a büntetési célok elérésére, és összhangban áll a büntetés kiszabási elvekkel is. A már több alkalommal testi sértési bűncselekményt elkövető vádlottal szemben a négy évi börtönbüntetés semmiképp sem tekinthető eltúlzottnak, ezért a másodfokú bíróság az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Törvényesek az ítélet egyéb, a lefoglalt bűnjelre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései is.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdés alkalmazásával, a tényállás kisebb kiegészítésével helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megállapítására vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2013. február 18.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

Dr. Gömöri Olivér sk.
előadó bíró

. Háger Tamás sk.
bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 10.B.714/2011/57. számú ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2013. február 18.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő